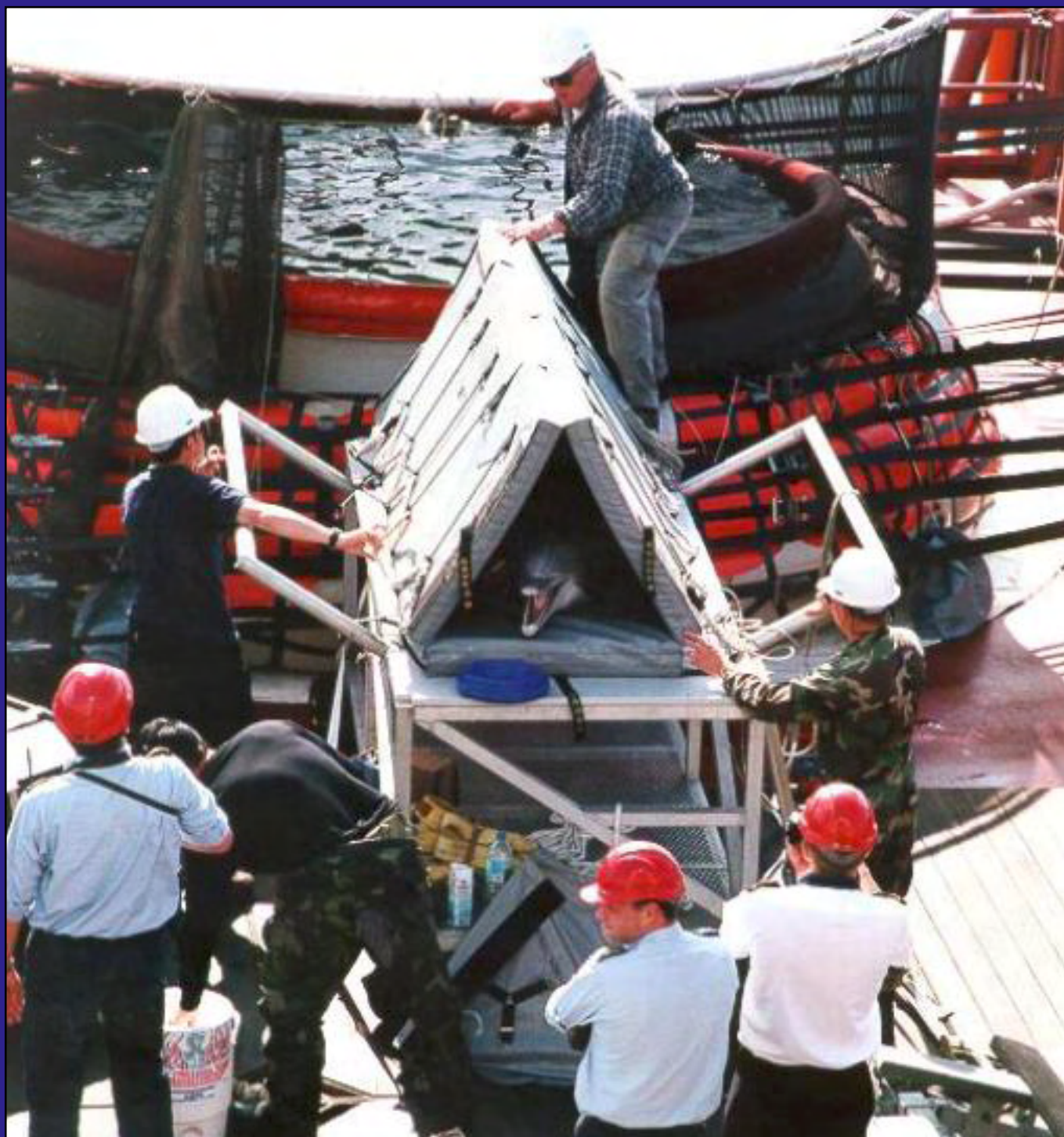

FLÅDEN

I KORSØR

Nr. 2

Juni

2000

REDAKTIONSUDVALGET

Flådestation Korsør
Sylowsvej - 4220 Korsør

E-mail: flskor@flskor.svn.dk
http://www.flskor.svn.dk

Formand/Ansvarshavende redaktør:

Orlogskaptajn Søren Beck
Chef for Operations- og Planlægningssektionen
Tlf. 58 30 82 10

Journalistisk redaktør:

Orlogskaptajn Christian Jensen
Chef for Personelsektionen, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 82 75

Lay-out/skrivning:

Overassistent Ninna Knudsen
Forsyningsafdelingen, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 84 02

WEB-master/redaktionsmedarbejder:

Seniormekaniker Steen K. Jensen
Teknisk Afdeling, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 83 60

Redaktionsmedarbejdere:

Kaptajnøjntant Kurt Hedegaard
Eskadreartilleriofficer, 2. Eskadre
Tlf. 58 30 85 06

Overassistent Vibeke L. Olsen
Lønningskontoret, Flådestation Korsør
(Tillige stedfortræder for fotograf)
Tlf. 58 30 82 73

Værkmester B. Creutzburg
Leder af Ammunitionsværksted Egø
Tlf. 58 37 26 66 lok. 7

Seniorsergent Per S. Nielsen
Eskadreoperationsbefalingsmand, 4. Eskadre
Tlf. 58 30 86 05

Fotograf:

Seniorsergent Lars Skytte
Stationsafdelingen, Flådestation Korsør
Tlf. 58 30 82 55

Telefax:

58 30 82 78

Tryk/udsendelse:

FLÅDESTATION KORSØR
FORSYNINGSAFDELINGEN
SØVÆRNETS PUBLIKATIONS-
FORVALTNING

Indhold

Udflytningen af Motorværkstedet fra Holmen nu til- endebragt	Side 3
Flådestation Korsør går en spændende og udfordrende tid i møde	Side 5
Delfiner indtog GUNNAR SEIDENFADEN under øvelse BLUE GAME 2000	Side 6
Afprøvning af nye uniformer	Side 9
Træningsmine til søværnets MCM-dykkere	Side 10
Grønlandere lever i nuet	Side 11
Anerkendelse til Søværnets Idrætsforening Korsør	Side 16
Et brandgodt kursus	Side 17
Pensionen kalder efter 41 år i søværnet	Side 21
Hvad er et CTS-anlæg?	Side 25
Forsvarets Rådgivning om Omstilling	Side 27
Med sved på panden	Side 28
De overgav sig aldrig	Side 29
Krudt & Kugler 2000	Side 31

Iført det rigtige udstyr - klar til "ildkamp". **Læs herom side 17-20**

Forside:

Det var en spændende opgave, der ventede, da miljøskibet GUNNAR SEIDENFADEN tog til Eckernførde for at deltage i øvelse BLUE GAME 2000. På havnen i Eckernførde ventede 4 delfiner og personellet fra en amerikansk specialenhed. (Foto: Premierløjtnant M.K.Sørensen, GUNNAR SEIDENFADEN).

Læs herom side 6

Bagside:

Det er ikke Hans Kongelige Højhed Kronprinsen, men flådestationens tandlæge på vej over isen i Grønland. (Foto: Reservetandlæge Torben Larsen, Flådestation Korsør).

Læs herom side 11

Udflytningen af Motorværkstedet fra Holmen nu tilendebragt

En mærkedag for Motorsektionen og en markant begivenhed for Teknisk Afdeling oprandt den 2. maj 2000, da en indvielse af prøvestanden på Depot Noret kunne foretages. Med indvielsen af prøvestanden afsluttes færdiggørelsen af turbineprøvestanden, og dermed er også udflytningen af Motorværkstedet fra Holmen tilendebragt.

Motorsektionen ved Flådestation Korsør er hermed i stand til også at afprøve turbiner til søværnets STAN-DARD FLEX 300-enheder.

Af overværkmester Niels Christian Nielsen, Chef for Motorsektionen

2 dynanometre flyttes til Korsør i 1998

En tilpasning af prøvestanden påbegyndtes i sommeren 1998 med flytning af 2 dynanometre, hvoraf det ene - FROUDE-dynanometret - indtil da var anvendt til afprøvning af PROTEUS-turbinerne. Efter denne interne omflytning blev det muligt at producere et egentligt styret flow af dieselmateriel til henholdsvis MTU 396 (FLEX-300) og MTU MB 838 (Leopardkampvognsmotorer) samt MTU 493 (ubådsmotorer).

Et professionelt samarbejde

Herefter påbegyndtes en instal-

*Chefen for Driftsdivisionen i Søværnets Materielkommando, kommandør J.H. Olsen, foretog den endelige indvielse af prøvestanden ved at trykke på startknappen.
Foto: Lars Skytte.*

lation af et nyt KAHN-dynanometer med fundament til LM 500 turbiner (FLEX-300). Hele processen og opgaven er løst i et samarbejde mellem Søværnets Materielkommando og Motorsektionen med ekstern assistance fra private firmaer. Personel fra Teknisk Afdeling har her udført langt størstedelen af det praktiske arbejde.

Af eksterne firmaer skal Logimatic fremhæves som en professionel og kompetent samarbejdspartner, og ligeledes har overværkmester Laurits Jensen, ST202

fra Søværnets Materielkommando ydet et værdifuldt bidrag under hele projektes forløb.

Lokal arbejdskraft fra Teknisk Afdeling var fra projektes start en forudsætning for, at der kunne startes op, og foruden Motorsektionens egne dygtige og engagerede medarbejdere skal elektrikerne fra EL-værkstedet, Søren Tellerup Nielsen og Jens Pedersen fremhæves som væsentlige deltagere i projektet fra start til slut.

Opgaverne ved udflytningen af Motorværkstedet og dermed også prøvestanden til Flådestation Korsør er blevet løst i et samarbejde mellem Søværnets Materielkommando og flådestationen med assistance fra eksterne firmaer.

Foto: Vibeke L. Olsen.

F-16 fly i luften

Hertil havde flyvevåbnet meget flot arrangeret opvisning med adskillige F-16 fly over prøvestanden, så der var turbiner både her og der.

Et glædeligt gensyn

Efterfølgende var der forfriskninger fra cafeteriet i Motorværkstedet, hvor vi nød hinandens selskab. En speciel glæde var det bl.a. at gense tidligere Chef for Teknisk Afdeling, kommandørkaptajn Leif Hartmann Jensen, der var kraftigt involveret i udflytningen fra Holmen og vores nuværende samarbejdsaftale.

Fremtiden sikret

Efter de sidste gæster var gået, var det tid til afrigning og oprydning, og jeg skal ved denne lejlighed bringe endnu en tak til alle, der bidrog til en god indvielse, hvor søværnet nu er sikret prøvestandsfaciliteter, der rækker langt ud i fremtiden.

Klædt på til fest

Selve indvielsen foregik i strålende vejr, hvor Motorsektionen var klædt på til fest med flagudsmykning og nymalede gulve til ære for bl.a. Borgmester Flemming Erichsen og Teknikinspektør, kommandør B. Sloth Larsen.

Mange taler

Chefen for Flådestation Korsør, kommandør Søren Thostrup, bød i sin tale de mange gæster velkommen, hvorefter turen gik udendørs til prøvestanden. Chefen for Tek-

nisk Afdeling, kommandørkaptajn Jens Birch, orienterede i sin tale om det tekniske indhold i prøvestanden samt hovedpunkterne i projektet.

Tryk på startknappen

Herefter kunne Chefen for Driftsdivisionen ved Søværnets Materielkommando, kommandør Jens H. Olsen, foretage den egentlige indvielse med et tryk på startknappen.

Indvielsen af prøvestanden foregik i strålende solskin, og hele Motorsektionen var klædt på til fest med flagudsmykning og nymalede gulve.

Foto: Lars Skytte.

Flådestation Korsør går en spændende og udfordrende tid i møde

Ved indgåelse af den 5-årige aftale om forsvarets ordning den 25. maj 1999 udestod endelig afklaring af søværnets fremtidige eskadrestruktur samt basering af kommende nye enheder. Dette er nu faldet på plads med forligspartiernes beslutning den 9. maj i år. Denne indebærer, at 2. og 4. Eskadre lægges sammen og får navnet 2. Eskadre.

*Af kommandør Søren Thostrup,
Chef for Flådestation Korsør*

Taktisk stab

Der etableres samtidig en taktisk stab i søværnet, som får til huse på Flådestation Korsørs område i den tidligere Vognmandsrutes billetbygning. Formålet med staben er blandt andet at bidrage til at planlægge og gennemføre søværnets fremtidige internationale operationer og den samvirkeuddannelse af grupper af skibe, der er en nødvendig forudsætning for, at søværnet kan løse pålagte opgaver.

Minerydningsfartøjer til Frederikshavn

Beslutningen betyder også, at de tre enheder af FLYVEFISKEN-klassen, der er udrustet med minerydningsmodul, senest fra 1. januar 2003 bliver stationeret på flådestationen i Frederikshavn. Tre besætninger på i alt cirka 80 personer skal herefter gøre tjeneste i Frederikshavn. Hovedansvaret for skibenes systemved-

ligeholdelse forbliver imidlertid ved Flådestation Korsør. Den ændrede stationering vil ikke medføre ændringer i bemanningen på flådestationen, men vil nok betyde mindre justeringer af enkelte arbejdsområder i Teknisk Afdeling.

Nye patruljeskibe til Korsør

Endelig er det med beslutningen slået fast, at de kommende patruljeskibe baseres i Korsør, medens de fleksible støtteskibe baseres i Frederikshavn. De første bevillinger til bygning af de nye store skibe falder i år 2002.

Ny organisation træder i kraft 1. juli 2000

For flådestationen er det værd at bemærke sig, at den nye organisation med tilhørende bemanning, der er en konsekvens af forsvarsforligets beslutning om en rationalisering af søværnets logistiske støttestruktur, træder i kraft 1. juli i år. Med den politiske beslutning om søværnets eskadrestruktur og den nye organisation i kraft er grundlaget for planlægning og gennemførelse af det fremtidige virke for Flådestation Korsør så endeligt på plads.

Der bliver nok af store opgaver at gå i gang med!

Nyansættelser giver et løft i både kompetence og viden

I løbet af efteråret begynder flådestationen at overtage det fulde ansvar for planlægning og gennemførelse af vedligeholdelse af de enheder, der er baseret i Korsør. Det betyder, at der – for at sikre at de nye opgaver løses tilfredsstillende

– blandt andet vil blive ansat et antal ingeniører og skibstypeinspektører ved Teknisk Afdeling, i alt 12 personer. Også Forsyningsafdelingen vil blive styrket med oprettelse af et kontraktelement i Handelssektionen. Med nyan sættelserne vil flådestationen få et markant løft både i kompetence og viden.

Nyt materiel installeres i enheder af FLYVEFISKEN-klassen

Inden for de nærmeste år er der behov for at iværksætte en opdatering af den kommando- og kontroludrustning, som enhederne i FLYVEFISKEN-klassen er udstyret med. I forbindelse hermed skal der ydes en stor indsats for at udtage gammelt samt installere og idriftsætte nyt materiel. Som allerede nævnt bevilges de første midler til søværnets nye enheder – store såvel som små – i år 2002. Det vil også give et stort behov for installationskapacitet.

Stigende aktiviteter

I løbet af nogle få år vil vi således se en markant aktivitetstigning ved flådestationen i forbindelse med tilgang og klargøring af nye enheder samt modifikation af eksisterende. Resten af dette år samt en del af det næste skal derfor anvendes til at planlægge og opbygge den kapacitet, der skal være til rådighed for kunne håndtere de nye aktiviteter.

Det er en spændende og udfordrende tid, Flådestation Korsør går i møde.

Delfiner indtog GUNNAR SEIDENFADEN under øvelse BLUE GAME 2000

Da miljøskibet GUNNAR SEIDENFADEN ankom til Eckernförde for at deltage i årets BLUE GAME-øvelse, blev besætningen modtaget af en amerikansk specialenhed bestående af 25 amerikanere og 4 delfiner.

Af premierløjtnant M.K.Sørensen og oversergent K.Bak, GUNNAR SEIDENFADEN

Fotos: Orlogskaptajn N.L.Johnsen og premierløjtnant M.K.Sørensen, GUNNAR SEIDENFADEN

På adoptionsbesøg med udvidet besætning

Optakten til dette års øvelse BLUE GAME var for besætningen om bord på GUNNAR SEIDENFADEN af en mere hyggelig karakter, nemlig et adoptionsbesøg i Vordingborg. GUNNAR SEIDENFADEN afgik fra Korsør fredag den 5. maj med en noget større besætning end normalt, idet vi havde inviteret 4. klasse fra Islingeskolen, som vi er blevet

adopteret af, med på turen. De 21 elever og 2 lærere gav efter turen udtryk for, at de havde haft en dejlig dag om bord. Skibets besætning havde ligeledes haft en god oplevelse, om end vi alle var trætte efter mødet med 21 meget spørgelystne og energiske unger.

Selve adoptionsbesøget forløb som et normalt adoptionsbesøg med åbent skib-arrangementer, busture og sociale visitter.

Kurs mod Eckernförde

Mandag den 8. maj afgik vi fra Vordingborg med kurs mod Eckernförde i Tyskland. Alle om bord var meget spændte på, hvad de næste 14 dage gik ud på for vores vedkommende. I BLUE GAME-ordren var der ikke levnet

megen spalteplads til en beskrivelse af vores deltagelse i øvelsen.

Modtagelse af amerikansk enhed med delfiner

Vi ankom til Eckernförde ved totiden mandag eftermiddag, hvor vi blev modtaget af ca. 25 amerikanere og nok endnu vigtigere af 4 delfiner.

Delfinerne svømmede rundt i tre store netbassiner lige på den anden side af den pontonpier, hvor vi skulle ligge.

Stor interesse for delfinerne

Vi havde knapt lagt til kaj, før de første fra besætningen var ovre for at hilse på delfinerne. Der var tale om to hanner og to hunner af racen øresvin, dem som vi alle kender som „Flipper“. De to hunner hed henholdsvis „Blue“ og „Cinder“ og de to hanner „Spetz“ og „Makai“.

De fire delfiner og personellet var en del af den amerikanske specialenhed EOD mobile unit 3 (EOD betyder Explosive Ordnance and Disposal).

Bassin og materiel ombordtages i GUNNAR SEIDENFADEN

Amerikanerne havde kun medbragt et lille bassin på 29 m³ til delfinerne. Størrelsen på dette var årsagen til, at de kun kunne holde søen i max. to arbejdsdage. Da der endvidere kun var plads til to delfiner ad gangen, kunne de ikke hvile tilstrækkeligt i bassinet.

På GUNNAR SEIDENFADEN var der god plads, og tirsdag mor-

gen påbegyndte vi ombordtagningen af et stort oppusteligt bassin, som delfinerne skulle være i, når de ikke var på arbejde i havet. Derfor blev Eckernförde vores basehavn - på nær en enkelt undtagelse - de næste 10 dage. Vi fik også to store bådtrailere om bord til amerikanernes transportfartøj (18 fod glasfiberbåd med 2 x 115 HK) og instruktørbåd (gummibåd med 60 HK).

Bassinet afprøves under sejlad

Efter at bassinet var blevet monteret og fyldt, ville amerikanerne gerne sejle en tur uden delfiner for at se, hvordan bassinet opførte sig ved kraftige drej. Testen forløb til alles tilfredshed, og vi var nu klar til nogle spændende arbejdsdage med vores nye arbejdskolleger.

Delfiner på arbejde som minesøgere

Amerikanernes normale opgave er at rydde en kystzone for miner forud for en amfibieoperation. Opgaven, man nu skulle i gang med, lød på at rydde en Q-rute for miner, altså et betragteligt større og dybere område. Denne øvelse var ny og dermed en test for amerikanerne.

Et tæt samarbejde mellem delfin og instruktør

Et team består af en delfin, en gummibåd med instruktør og en transportbåd med dykkere.

Delfinen overføres til havet via transportbåden. Herefter gennemsejler instruktørbåden en på forhånd valgt rute med flere hundrede waypoints [drejepunkter, red.]. Antallet heraf er afhængig af områdets størrelse. Delfinen svømmer foran instruktørbåden på signaler

Tirsdag den 9. maj blev det store oppustelige bassin, som delfinerne skulle være i, når de ikke var på arbejde i havet, taget om bord i GUNNAR SEIDENFADEN.

fra instruktøren. Med jævne mellemrum kommer den op på siden af båden for at afgive „melding“, om den har fundet noget eller ej.

Delfinen placerer markeringsbøje ved kontakten

Hvis meldingen er af negativ karakter, fortsættes langs ruten, men har delfinen haft en kontakt, så får den en markeringsbøje med, som den placerer ved kontakten, førend sejladsen på ruten genoptages. Herefter kan transportbåden sende sine dykkere ned til den markerede kontakt for at få en menneskelig vurdering af kontaktens ka-

rakter. Denne fremgangsmåde gør, at et sådan team har en meget længere udholdenhed, end hvis man alene havde anvendt dykkere til operationen.

En typisk arbejdsdag

En arbejdsdag startede typisk med, at vi fik en delfin om bord ved ottetiden om morgenen, hvorefter vi afgik fra Eckernförde mod Q-ruten, der startede umiddelbart uden for flådehavnen. Transportbåden fulgte efter med den anden delfin, som man ønskede at starte med. Efter delfinen var sat i gang med eftersøgningen, var vores op-

Delfinerne opbevaredes i store netbassiner, når de ikke var i aktion.

Når delfiner transporteres i transportbåden, må de ligge på maven. Det kan de ikke tåle i længere tid. Derfor transporterede GUNNAR SEIDENFADEN delfinerne, når søgeområdet lå langt fra havnen.

gave at holde os inden for 0,5 - 0,8 sømil fra instruktørbåden.

nyuddannet dyr. Delfiner kan ikke tåle at ligge på maven i længere tid ad gangen. Derfor tog vi begge delfiner samt bådene om bord, hvis vi

Ombytning af delfiner

Efter 4 - 6 timer byttede man delfin, ved at delfinen hoppede op i transportbåden i en dertil indrettet transportcanister. Herefter gik transportbåden på siden af GUNNAR SEIDENFADEN for ombytning af delfinerne. Typisk arbejdede den anden delfin 2 - 4 timer, da der var tale om et ungt

skulle længere væk fra Eckernförde. Derefter sejlede vi ud til søgeområdet.

5 øvelsesminer samt en brændeovn fundet

Under den samlede øvelse lykkedes det delfinerne at finde i alt 5 udlagte øvelsesminer samt en brændeovn.

Kommandostation i radio-kontakt med bådene

Om bord på GUNNAR SEIDENFADEN havde amerikanerne opsat deres kommandostation, der hele tiden var i radio-kontakt med bådene samt deres øverstkommanderende i land i Eckernförde.

En oplevelse ud over det sædvanlige

Ja, det var så ordene om GUNNAR SEIDENFADEN's deltagelse i årets øvelse BLUE GAME, og som I nok kan forstå, har det været en oplevelse ud over det sædvanlige. Alene det at få lov til at håndfodre en delfin kan man leve længe på. Man kan opnå samme fornemmelse som at røre ved en delfin ved at lukke øjnene og herefter at klappe en våd gummistøvle.

Amerikanerne skulle føle sig hjemme om bord

Slutteligt skal det nævnes, at vores samarbejde med amerikanerne foregik fuldstændigt problemfrit. Dette faktum skyldtes helt sikkert en højt motiveret besætning på GUNNAR SEIDENFADEN, som gjorde alt for, at amerikanerne skulle føle sig hjemme. Amerikanerne udtrykte en speciel glæde for kokkens mad, men så fik de også lov til at komme Nutella i deres kaffe.

Besætningen på GUNNAR SEIDENFADEN gjorde alt for, at amerikanerne skulle føle sig hjemme på skibet. Ikke mindst kokken sørgede godt for dem.

Afprøvning af nye uniformer

Patruljefartøjet GRIBBEN er af Søværnets Uniformsudvalg udpeget til at afprøve en ny arbejds-/søuniform. GRIBBEN skal sammen med korvetten NIELS JUEL og inspektionskutteren TULUGAQ afprøve henholdsvis det franske, svenske og et nyt dansk uniformssystem i en periode på 6 uger. Dette indebærer, at ansatte på Flådestation Korsør i den kommende tid vil opleve, at GRIBBENS og NIELS JUELS besætninger divergerer fra det oprindelige uniformssystem i søværnet.

Af kaptajnløjtnant Henrik Wenzell, patruljefartøjet GRIBBEN

Foto: Marinekonstabel Søren C. W. Kulke, patruljefartøjet GRIBBEN

Erfaringer indhentes

Det er tanken, at TULUGAQ skal afprøve de forskellige systemer under togt i nordlige farvande. NIELS JUEL skal i forbindelse med deployering til NATO-flådestyrken Standing Naval Force Atlantic prøve systemerne under sydlige himmelstrøg, og GRIB-

BEN skal indhente erfaringer under sejlads i hjemlige farvande.

Evaluerings

GRIBBENS besætning skal ved prøvetidens udløb udfylde et evalueringsskema, der angiver fordele og ulemper ved de forskellige uniformssystemer.

I sidste ende er det brugeren, sømanden, der skal foretage den endelige kontrol af de nye uniformer.

Forsinkelser med leveringen

Uniformsudvalget og Søværnets Materielkommando har haft en del besvær med at fremskaffe de udenlandske uniformsgenstande på grund af forsinkelser i leveringen, men den nuværende forsinkelse rykker ikke ved den endelige indførelse, der er planlagt til år 2002.

**Man skal ofte tage sig mest i agt
for de ord, der ikke bli'r sagt.**

Træningsmine til søværnets MCM-dykkere

Fra venstre ses finmekaniker Søren Kristensen og elektronikmekaniker Tage Vegenfeldt med træningsminen og dens kontrolpult.

Minekomponentværkstedet på Flådestation Korsør fik fra Søværnets Taktik- og Våbenskole en forespørgsel, om det kunne lade sig gøre at lave en træningsmine til søværnets Mine Counter Measure dykkere. Træningsminen skulle bestå af en boks til placering i vand som simuleret bundmine indeholdende en magnetsensor. Søværnets Materielkommando viste interesse for projektet, da træningsminen, foruden at træne dykkerne i at gå korrekt an på en magnetisk følsom mine, også kan bruges som målemine til måling af mag-

netisk og akustisk signatur på skibe under realistiske forhold.

Artikel og foto: Seniormekaniker Steen K. Jensen, Leder af Minekomponentværkstedet

Ikke uden problemer

Under det første forsøg skulle vi bruge en differentiell magnet-sensor fra Fa. Thomson DASM og selv konstruere elektronikken til at gøre sensoren selvkompen-serende for jordens magnetfelt. Dette voldte dog en hel del problemer, da det skulle gøres uden brug af en microprocessor.

Elektronik fra minetype-19 anvendes

Det blev herefter besluttet, at træningsminen blev opbygget om-

kring den komplette elektronik fra MineTyPe-19 minen med tilhørende sensorer, såvel akustisk som magnetisk.

Desværre krævede dette, at træningsminen ikke kunne blive en selvstændig enhed, men skal kontrolleres fra en MTP-19 kontrolpult via kabel.

Batteri udskiftes med strømforsyning

Elektronikken har en indbygget microprocessor, der bl.a. udfører kompenseringsen af jordens magnetfelt.

Dette medførte, at det oprindelige tiltænkte batteri måtte udskiftes til et andet batteri med lavere spænding. Da udvalget af umagnetiske batterier er meget begrænset, måtte der bygges en strømforsyning.

Systemet består af en vandtæt kasse med fundament, da magnet-sensoren skal stå lodret, samt en kabeltromle med 100 m kabel med forbindelse til en MTP-19 kontrolpult placeret på land.

Mellem kablet og kontrolpulten er der en interfaceboks til at tænde og slukke for magnetsensoren.

Blink indikerer „mine-sprængt“ dykker

Foruden elektronikken fra MTP-19 minen indeholder kassen batteri, 2 stk. strømforsyninger, en måleforstærker og en komparator samt driver til en udvendig monteret stroboskoplampe.

Dykkeren kan se på lampen, der vil blinke, hvis han er „mine-sprængt“.

Grønlændere lever i nuet

I „Flåden i Korsør" Nr. 1/ 2000 fortalte jeg om mit og min hustrus arbejde inden for Grønlandstandplejen. Denne artikel handlede hovedsageligt om tandudtrækninger, rodbehandlinger og tandpiner! Derfor nok om tænder - og nu lidt om vores oplevelser i den smukke grønlandske natur.

Artikel og fotos: Reservetandlæge Torben Larsen, Stationsafdelingen

Jens og Lone i kølvandet på vores hundeslæde.

Med hundeslæde over isen

Slædeturen ved Ilulissat (Jakobshavn i Diskobugten) i vores påskeferie var den ultimative største oplevelse. Vi blev hentet i luft-havnen af 2 hundeslædeførere. Jens med 13 hunde og Thomas med 12 hunde spændt for slæderne i vifteformation.

Vejret var gråt, og det småregnede. Temperaturen var et godt stykke under frysepunktet, så vi var glade for vores parkacoats fra søværnet.

Dygtige "chauffører"

På grund af vejret valgte hundeslædeførerne en genvej over en tilfrosen bugt for at forkorte turen. Isen holdt. Ja, hvad skal man tro? Vi måtte jo stole på vores „chauffører“. De var nok heller ikke selv interesseret i at blive iskolde. De var meget dygtige til deres arbejde. De kunne virkelig styre hundene. Ved brug af små lyde fik de hundene til at parere

ordrer. Pisken blev så at sige ikke brugt - og slet ikke til at slå hundene med. Hundedressur ved hjælp af pisk anses for en uskik.

Hvor sidder bremsen på en slædehund?

25 km og ca. 2 timer senere uden hvil kom vi til en stejl nedkørsel, syntes vi. Det var lige før den bygd, vi skulle overnatte i. Vi klamrede os til hver vores slæde, mens vores respektive slædeførere sprang af. Min fører gennede sine hunde om bag slæden, mens han selv bremsede med fødderne og holdt godt fast i slædens opstandere. Hundene fungerede som „bremseklodser“ - så det gik såmænd sikkert og rimeligt hurtigt ned ad fjeldsiden.

Lones fører løb ved siden af, mens hundene foran slæden mindskede farten ved at løbe lidt langsommere end slæden.

Det var i det hele taget en im-

ponerende demonstration af hundeslædekørsel - men lige lovlig spændende!

Hellefisk på byens eneste restaurant

Aftenens middag, hellefisk fra isfjordens 400 m dybde, blev indtaget i en lille pæn restaurant - den eneste beværtning i bygden Rodebay, som talte ca. 25 huse samt en kombineret kirke/skole.

Et pragtfuldt sceneri

Dagen efter bød på det smukkeste grønlandske vejr, man kan forestille sig. Sol fra en skyfri azurblå himmel. Overalt var landskabet dækket af sne og is. Det blev en utrolig smuk tur over 2 tilfrosne søer, en bugt og lettere kuperede fjelde. Oplevelsen af dette pragtfulde sceneri akkompagneret af slædens og hundenes lyde fremkaldte en sand euforisk lykkefølelse.

Hellere kolde fødder end våde sko.

Øvelse gør mester

Turen varede ca. 3 timer med 2 hvil. Det benyttede jeg mig af til at øve mig i at svinge hundepisken. Først efter et halvt hundrede forsøg lykkedes det mig at gøre det helt præcis som de øvede og særdeles professionelle hundeslædeførere. Dette vakte en del moro hos de to grønlandere.

Vandretur må aflyses

Vandreturen fra Igaliko til Qaqortoq er en klassisk spejdertur på ca. 60 km. Vi havde sat 5 dage af til turen, da det hed sig, at øvede brugte 3 dage på sagen.

Vi havde virkelig forberedt os grundigt og lavet en omhyggelig research om terræn, overnatning, forplejning og udstyr. For en sikkerheds skyld blev vi anbefalet at medbringe en VHF-radio.

Den tur blev ikke til noget!

I høj sø

Om morgenen stormede det en „halv pelikan“. Den planlagte sejlad ud til vores startsted, Igaliko, blev afbrudt på vejen grundet en skrækkelig sejlad med en lille motorbåd, der anvendes til besejling af de kortere strækninger. Efter en 2½ times vælten rundt i det oprørte farvand oplevede jeg personligt, at styrmanden udtalte, at

han på grund af brådsøer, der skyllede ind over fartøjets styrehus, hverken kunne se isskasser eller klipper... Uha-da-da! Uden videre kommunikation var Lone og jeg stiltiende enige om at gå fra borde ved først givne lejlighed. Det blev i nabobyen Narsaq. Py-ha, hvor vi åndede lettet op. Men som man siger på Grønland: „Passagerne skal frem“. Så efter at have losset og lastet tøffede den lille motorbåd ufortrødent videre. Senere hørte vi fra styrmanden, at båden efter en rum tid havde nået sit bestemmelsessted, Narsarsuaq, uden havari, men havde haft den tvivlsomme oplevelse at stifte nærmere bekendtskab med en skypumpe.

Nu da vi stod i Narsaq og ikke i Igaliko, måtte vi erkende, at vores planlagte tur var gået i vasken. Hvad skulle vi så?

Erik den Rødes Bratthalid

I samråd med en ansat på det lokale turistkontor besluttede vi en alternativ vandretur. Det skulle være en vandretur til Qassiarsuk (Erik den Rødes Bratthalid). Et pragtfuldt fåreholdersted lige over for lufthavnen i bunden af Narsarsuaq-fjorden. En tur ind over Narsaq-halvøen på ca. 50 km. Vi forhørte os grundigt om overnatningsmuligheder, terræn og vejvalg. Der var ingen veje, i bedste fald kun fårestier, og kun én hytte undervejs. Resten var helt op til os selv.

Det skulle vise sig at blive til en stroppetur og ikke en afslappet vandretur.

Ingen mennesker i miles omkreds

Vi gik i 10 timer om dagen i 3 dage, før vi nåede frem til en grøn græsmark lige syd for det sydligste af de fåreholdersteder, der lig-

På vandretur i de smukke sydgrønlandske fjelde - med indlandsisen i horisonten.

ger i nærheden af Qassiarsuk.

Vi så ikke ét eneste menneske på hele turen. Der var ingen veje, kun fårestier - når vi var så heldige, at de gik i den rigtige retning. Orienteringen blev baseret på kortets højdekurver, der betød fjeldskråninger, dale og elve. Søernes form og størrelse hjalp os også med at finde vej i terrænet ved at sammenligne med dem, der var på kortet. Det slog dog fejl en del gange, for enten kunne vi ikke finde søen i virkeligheden, eller også var den og den sø ikke der, hvor den ifølge os skulle være.

Forcerede rivende elve

Nå, men det gik. Vi stred os af sted op og ned ad 300-400 m høje fjelde. Vi forcerede rivende elve. Vi banede os vej gennem tæt krat højere end os selv. Vi svedte, sled og slæbte vores udrustning uden at turde indrømme over for hinanden, at vi vist havde „taget munden lidt for fuld“.

Frysetørret morgenkaffe

Første overnatning blev foretaget i vores medbragte 2-mands telt efter et solidt måltid mad fremstillet på den medbragte camping-primus. Hvilket „herremåltid“ efter dagens strabadser! Vi sov tungt i den lille, men helt hyggelige bolig lige over for et elvudløb i fjorden, så var vandet der til at vaske sig i og til fremstilling af morgenmad og -kaffe. Morgenmaden bestod af mysli blandet med mælkepulver. Kaffen var frysetørret, og teen var i poser, let og enkel, nærende og opkvikkende. En vidunderlig morgen med den opgående sols første stråler lige ind i teltet.

Udmattede sov vi som sten

Anden overnatning forgik i en hytte - en slags overlevelsesskur -

Efter en rigtig stropetur er det afslappende at nyde udsigten.

uden noget som helst, kun en hård krydsfinerplade, hvorpå man kunne hvile sine mødige lemmer i en sovepose. Det var heldigvis en „Ajungilaq“-sovepose, der er frostsikkert ned til -20° Celcius. Hytten (skuret) var ikke der, hvor den ansatte på turistkontoret havde udpeget den på kortet. Heldigvis lå den på den side af en rivende elv, hvor vi befandt os sidst på aftenen. Det var også lige ved at blive bælgmørkt. Glade, men udmattede krøb vi til køjs, og på trods af de ukomfortable forhold sov vi som 2 små sten lige til kl. 7 næste morgen.

Vild luksus i fåreholderhus

Tredje overnatning var vild luksus i forhold til de sidste 2 nætters logier for natten. Det foregik nemlig i et forladt fåreholderhus på det fåreholdersted, som vi endelig nåede frem til. Kl. halvni om aftenen skimtede vi en traktor på en grøn, nyhøstet mark. Det skulle vise sig at være det sydligste af de fåreholdersteder, der ligger lige syd for Qassiarsuk, vores endelige bestemmelsessted. Stor var vores glæde, da vi erfarede, at turens afslutning var inden for rækkevidde den følgende dag. Den aften nød vi i fulde drag foran fjernsynet,

mens aftensmaden småsimrede på et komfur i køkkenet. Vi kunne glæde os til et tiltrængt bad i en brusekabine, der var indrettet i hjørnet af det rum, hvor „pose-lokummet“ var placeret. SIKKEN LUKSUS! Det er jo først, når man har manglet de moderne bekvemmeligheder i nogen tid, man rigtig påskønner værdien af disse ting. Det betragtes som en selvfølge i vores velfærdssamfund.

Boplads anlagt af Erik den Røde besøges

Næste dag næsten udhvilet og veltilpas, bortset fra ømme muskler, blev vi inviteret til en solid „brunch“ hos vores værter, fåreholderfamilien på stedet. Lidt over middag, efter vi havde afregnet for nattens logi med 150 kr., blev vi i en af deres speedbåde sejlet de sidste 14 km ind til Qassiarsuk. En nordbo-boplads anlagt i 1982 af Erik den Røde.

Det var umagen værd

Efter godt en times tid på dette historiske sted sejlede vi tilbage til Qaqortoq med et af de små kyst-

passagerfartøjer, godt ømme i hele kroppen, men med en uforglemmelig og begivenhedsrig oplevelse „på bagen“. Det var hårdt og indimellem for hårdt, men set i bakspejlet var det umagen værd.

Sikke nogle panoramaer. Hvilke naturoplevelser. Det glemmer vi aldrig! Om ikke andet, så fordi vi videofilmede og fotograferede på livet løs. Det bliver godt at have, når man skal til at leve på minderne og så har mistet hukommelsen.

Isbjørnedramaet

Kort tid før vi skulle hjem, hørte vi om isbjørnedramaet. Historien handlede efter sigende om en fåreholder, der havde nedlagt en isbjørn tæt ved sit hjem. Den dræbende kugle var den sidste, han havde til sin rådighed. Et sandt drama fra virkeligheden tæt ved Qaqortoq.

Stedet var Timerllit, et fåreholdersted ca. 20 km fra Qaqortoq. Fåreholderen hedder Siiku Motzfeldt, og hans kone Else og deres 2 døtre havde jeg behandlet på tandklinikken engang i løbet af vinteren. De havde lige taget sne-scooteren og var kørt ind til tandklinikken. Vores nysgerrighed var

stor, og historien fik vi mulighed for at checke rigtigheden af i forbindelse med et ophold på det pågældende fåreholdersted.

En isbjørn blandt fårene

Beretningen var sand. Else kunne fortælle, at deres yngste datter Asiarpa engang i juni måned havde gået i nærheden af deres staldbygninger og plukket blomster. Bare 10 minutter efter hun havde forladt stedet, observerede Elses svigermor, at et af fårene i nærheden af stalden var en isbjørn! Hun fik straks den lille pige i sikkerhed og underrettede sin søn Siiku. Han for nu hele sit hus rundt og endevendte alle skuffer for at finde de patroner, han vidste, han havde til sit gevær. Han fandt endelig 4.

Dræbende skud med sidste patron

De første 2 skræmte bamsen, så den tog flugten ud i en nærliggende sø. Det 3. skud slog ned på den modsatte side af det flygtende dyr. Det medførte, at den vendte om og nu kom tilbage mod Siiku. Da der nu kun var én patron tilbage, måtte han vente til isbjørnen helt sikkert kunne rammes med ét dræbende skud!

Det lykkedes! Ellers var han nok blevet ædt levende. Det var ham eller den! Det herskede der ingen tvivl om.

Udspurgt, om han ikke var bange, svarede Siiku uden tøven, at det var han. Først bagefter gik det for alvor op for ham, i hvilken livsfare han egentlig havde befundet sig i.

Fryseren fyldes op

Den uheldige isbjørn endte sine dage dels i maven på Siiku og hans familie, dels i maverne på de ven-

Fåreholderstedet Timerllit, hvor isbjørnedramaet skete i sommeren 1999.

ner fra egnen, som hjalp med at flænse og partere det nedlagte dyr. Det kød, der ikke blev fortæret med det samme, røg direkte i kumrefryseren. Kraniet blev fjernet og kogt af.

Et flot trofæ

Den dag i dag pryder dette trofæ familiens dækketøjsskab i stuen. Skindet er ved at blive garvet, så det en skønne dag vil få en hædersplads i familien Motzfeldts hjem til minde om isbjørnedramaet. Så lever familien Motzfeldt forhåbentlig lykkeligt til deres dages ende, hvis de da ikke bliver spist af en anden isbjørn, der uheldigvis går i land fra storisen.

That's also life in great, great Greenland!

Grønlændere elsker fest og farver

Jeg kunne også berette om mange fantastiske sejlture på fjordene, spændende ture på fjeldet, rensdyrfarmen ved indlandsisen, ridning på islandske heste eller en snescooterudflugt, en kanotur eller komme ind på den særprægede grønlandske folkløse som f.eks. nationaldagen med korsang og folkedans eller børnenes 1. skoledag,

Både Torben og Lone er faldet for Grønland. De er begge sikre på, at de en dag vil vende tilbage hertil - enten på ferie eller i arbejdsøjemed.

som begge dele ihærdigt bliver holdt i hævd.

De førømtalte mærkedage adskiller sig væsentligt fra den tilsvarende danske måde at fejre disse traditioner på. Grønlænderne gør meget mere ud af det. De elsker nemlig fest og farver. De elsker at synge og danse og sætter meget pris på samvær og fællesskab. Det kunne vi syddanskere lære meget af.

Grønlænderne er i princippet et glad og tilfreds folkefærd, som

affinder sig med de nu engang givne forhold. Modsat deres folkevalgte politikere.

Grønlænderne lever i nuet - ærgrer sig ikke over noget, som skete i går, bærer ikke nag og bekymrer sig ikke om, hvad der måske sker i morgen. **Dagen i dag leveres her og nu** (mens der er penge ... og godt vejr)!

Denne måde at leve livet på er præget af impulsivitet og spontanitet - en ret så enkel, men meget svær livskunst!

"Flåden i Korsør" udsendes til alle afdelinger og sektioner på Flådestation Korsør samt til 2. og 4. Eskadre og divisioner på flådestationen. Herudover sendes bladet til over- og sideordnede myndigheder i søværnet samt til Korsør Kommune, kommunens skoler og lokale dag- og ugeblade. Bladet udkommer 4 gange årligt á 1300 eksemplarer. Herudover læses bladet på Internet-adressen: www.flskor.svn.dk.

Indlæg til næste blad skal være redaktionen i hænde senest den 28. august 2000.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere, forkorte eller afvise indlæg. De holdninger, skibenter måtte repræsentere, kan ikke anses for at være bladets holdning. Stof fra dette blad kan frit anvendes. Der skal blot kildehenvises.

Anerkendelse til Søværnets Idrætsforening Korsør

På Dansk Militært Idrætsforbunds repræsentantskabsmøde den 15. april 2000 fik undertegnede som repræsentant for Søværnets Idrætsforening Korsør overrakt Arveprins Knud's Pokal.

Af kaptajnløjtnant V.Thorlacius, Formand for Søværnets Idrætsforening Korsør

Vandrepokal

Pokalen, som er en vandrepokal, er skænket af Hans Kongelige Højhed Arveprins Knud i anledning af Dansk Militært Idrætsforbunds 50-års jubilæum 23. november 1968. Pokalen tildeles for et år ad gangen en af forbundets forenin-

ger, der har ydet en ganske særlig indsats inden for forbundet.

Anerkendelse for indsats

Søværnets Idrætsforening Korsør fik pokalen bl.a. på grund af vores indsats ved afholdelse af 3 finalestævner, nemlig volleyball den 2. februar, svømning den 29. april og triatlon/duatlon den 19. august 1999. Alle 3 stævner forløb godt og tilfredsstillende, og vi fik anerkendende ord for afviklingen heraf. Også vores skytters deltagelse i Dansk Militært Idrætsforbunds Landsskyttestævne, hvor de som sædvanlig opnåede gode resultater, var en medvirkende årsag. Alt i alt har vores indsats på det idrætslige område, trods manglende faciliteter, gjort, at Dansk Militært Idrætsforbund ønskede at give os denne anerkendelse.

*Formanden for Søværnets Idrætsforening, kaptajnløjtnant Viggo Thorlacius, med den erhvervede vandrepokal.
Foto: Vibeke L. Olsen.*

*Kaptajnløjtnant Viggo Thorlacius takker de mange, som har hjulpet foreningen ved afviklingen af de vellykkede stævner.
Uden denne hjælp havde det ikke kunnet lade sig gøre.
Foto: Materielforvalter Martin Califano.*

En stor tak til alle

Jeg vil gerne her sige tak til alle, der har hjulpet Søværnets Idrætsforening Korsør, enten som hjælpere, med materiel eller på anden måde gjort det muligt at kunne afholde/deltage i stævnerne. Også en tak til flådestationen for den støtte, der har været ydet idrætsforeningen. Jeg håber, at vi også fremover kan afholde stævner, både kvalifikations- og finalestævner, og at der stadig er nogle, der vil give en hånd med. På denne måde kan vi vise, at også små foreninger kan lave et godt stykke arbejde. Uden denne hjælp og støtte kan vi ikke lave noget.

Et brandgodt kursus

Det har igennem længere tid kunnet konstateres, at de med rødt markerede flasker, som hænger på væggene rundt omkring i Lagersektionen på Noret, umiddelbart ikke til dagligt fanger medarbejdernes opmærksomhed. Flere har dog interesseret spurgt, om indholdet i de hersens slangeskabe er til andet end at vaskes bil og gulv med.

Afmaterielforvalter Arne J. Duhn, Lagersektionen, Forsyningsafdelingen

Fotos: Vibeke L. Olsen

Hvor er stopknappen?

Alarmen på Noret havde flere gange lydt i adskillige minutter, før vi bare tænkte på at gå et eller andet sted hen for at få den irriterende larm stoppet.

Der var flere steder på Noret lavet store huller og lemme i både væg og loft - alle med automatisk åbne- og lukkefunktion. Vi troede først, at der var tale om et gigantisk airconditionanlæg, men kunne senere konstatere, at det var noget med røg og brand.

Vi havde også flere gange set en stor rød brandbil køre rundt på området, men mente, at der måtte være tale om en Falck-bil, der havde forvildet sig ind på området.

Gulvmarkering hjælper personalet

Udgangene på Noret var blevet

Materielforvalter Arne J. Duhn forestod undervisning i teoridelen på kurset.

markeret med lysende grønne skilte samt en selvlysende gul gulvmarkering. Det var ofte en stor hjælp for de fleste, når vi skulle hjem, og vi var meget glade for den personalepleje, man her havde indført.

Døre blokeret

Flere gange kom en lille mand ind på området og påtalte, at vi ikke måtte blokere slangeskabene. Han var ligeledes sur, når vi stillede paller m.m. foran dørene med de lysende grønne skilte. Nogle gange havde han en mand fra Brandskolen i Korsør med rundt, som blev endnu mere sur, når vi gjorde det.

Skaden er endnu ikke sket, og jeg håber, at I forstår ironien i ovenstående.

En ting var vi dog alle enige om i Lagersektionen: Der var behov for et brandintroduktionskursus!

Brandkursus oprettes

Undertegnede indvilligede i at klare teoridelen, og med hjælp fra Chefen for Driftssektionen, orlogskaptajn K.G.Piilgaard, og Leder af Brandstationen, Vagn Jensen & Co., fik vi stablet et kursus på benene med brandøvelse og det hele.

Vi var meget nervøse for, hvordan kurset ville blive modtaget, men kunne hurtigt konstatere, at de fleste deltagere vidste mere om brand og sikkerhed, end vi troede.

Medarbejdere uddannes

Således kom ca. 50 medarbejdere fra Lagersektionen samt ca. 10 fra Søværnets Publikationsforvaltning igennem kurset fra 11. - 13. oktober 1999.

I marts var det så flådestationens tur. Etablisementsforvaltningens rengøringspersonale samt kontorphonale i Administrationsafdelingen gennemgik kurset med

En af opgaverne på kurset var at finde de steder, hvor alarmer, brandslukningsgrej, afmærkning af flugtveje m.m. var placeret.

samme gode resultat.

Skriftlige opgaver og praktiske brandøvelser

Kurset bestod af en orientering, 3 opgaver samt en praktisk øvelse arrangeret af Vagn Jensen fra Brandstationen, i alt ca. 4 timer.

I orienteringen blev følgende gennemgået:

- Brandmeldesystemer, herunder automatisk brandmeldesystem (ABA),
- brandslukningsmidler,
- flugtveje,
- branddøre,
- førstehjælp,
- ansvar.

Herefter fulgte to skriftlige opgaver samt en praktisk opgave.

Kurset sluttede med en øvelse i brandslukning. Her blev selve den

skrives:

*Hvor det brænder?
Hvad der brænder?
Brandens omfang?*

Brandtryk/-melder kan også benyttes, men ring til Vagthavende Officer alligevel.

2. Hvor skal vi gå hen i tilfælde af brand?

På Noret: Parkeringspladsen bagved MP-vagten.

På flådestationen: Parkeringspladsen bagved pølsevognen.

3. Hvad skal vi prioritere ved brand?

1. Alarmer, udsæt poster til at

praktiske del af brandbekæmpelsen gennemgået. Der blev ligeledes givet en bred orientering om brandtjenesten på flådestationen.

Vigtige spørgsmål blev besvaret

Vigtigst af alt var dog svar på følgende spørgsmål:

1. Hvem skal kontaktes i tilfælde af brand?

Hvis ikke det automatiske brandmeldesystem (ABA) er blevet aktiveret, kontaktes Vagthavende Officer på 8207, og følgende forhold be-

guide brandvæsenet.

2. Red liv, førstehjælp.
3. Bekæmp ilden uden fare for eget liv og lemmer.
4. Flygt, gå til de anviste samlingssteder.

4. Hvem har ansvaret for forebyggelse af brand?

Det har du selv. Undladelse frtager ikke for ansvar! Det gælder også din sikkerhed.

Problemer med brandmateriel o.lign. videregives til Vagn Jensen på Brandstationen. Flugtveje og skiltning i forbindelse med disse kan drøftes med sikkerhedsrepræsentanten.

Kurset skabte opmærksomhed omkring brand og sikkerhed

Kurset gav anledning til diskussion og debat. Det skabte ligeledes opmærksomhed omkring brand og sikkerhed samt anvendelse og placering af brandslukningsmidler.

Proceduren på flådestationen blev også gennemgået, så alle nu har en opfattelse af, hvad der sker ved alarmering til Vagthavende Officer.

Så mangler vi kun et førstehjælpkursus for at slutte ringen. Hvem vil hjælpe os med at stable det på benene?

Kontor- og værkstedspersonel lærer om brandberedskab og brandslukning

Onsdag den 22. marts var en del af Administrationsafdelingens personale sammen med personel fra Depotområde Egø til brandteori. Den 28. marts fulgte den praktiske træning på Civilforsvarsskolen i Korsør.

Artikel og fotos: Overassistent Vibeke L. Olsen, Lønningskontoret

Instruktion i brandberedskab

Der var afsat to timer til teoridelen af kurset. Den første time fortalte Arne Duhn om, hvor brandalarmer, røgalarmer og brandposter kan sidde. Han fortalte endvidere om forskellen på brandslukningsapparater, så som kulsyre- og pulverslukkere samt håndsprøjter, og hvordan og til hvad de skal bruges. Da mange var i tvivl, blev det præciseret, hvor man skulle mødes i tilfælde af brand.

Arbejdsområder gennemgås

Den næste time skulle vi ud i vores respektive områder. Vi havde fået en liste med forskellige ting, så som kulsyre- og pulverslukkere, brandalarmer o.lign., som vi skulle prøve at finde i vores område.

Det kom der en livlig søgen og diskussion ud af. Der var nogle ting, som ikke var, som de skulle være, bl.a. manglende afmærkning af flugtveje samt forkert skiltning på et brandskab. Ingen forbindes-kasse noget sted. Der kunne vel

godt være en i det lille køkken? Endvidere var en håndsprøjte forkert placeret ved siden af et el-skab.

Tilbage i instruktionslokalet med de udfyldte skemaer. Mange havde lært om brandberedskab på en ny måde.

Alt i alt 2 udbytterige timer.

Det rigtige udstyr i den rigtige størrelse?

Næste trin: Praktisk træning tirsdag den 28. marts.

Vi mødte frem ved Brandstationen på Flådestation Korsør. Første punkt var det rigtige udstyr. Vi gik ned i kælderen under Folkebygningen, hvor Vagn og Jimmy iklædte os kedeldragt, gummistøvler og handsker, som for pigernes vedkommende var for store. Desuden blev der udleveret en hjelm til hver. De passede.

Praktiske øvelser på Civilforsvarsgården

Efter iklædningen blev vi kørt ud til Civilforsvarsgården, hvor holdleder Robert Vejsholt bød velkommen. Herefter gik vi ud til et

Holdleder Robert Vejsholt instruerede flådestationens personel under uddannelsen på Civilforsvarsgården i Korsør.

Overassistent Vibeke Olsen slukkede ild i hus med pulverslukker.

hus, hvori der var opstillet et komfur og andre elementer til fremvis-

Sekretariatsleder Dorthe Johannessen får hjælp til at styre brandslangen.

Har det din interesse?

Af Vagn Jensen, Leder af Brandstationen, Flådestation Korsør

Det er en god ting, at så mange som muligt får en viden så stor som muligt om brandberedskabet på Flådestation Korsør. Denne viden er med til, at man, hvis man har gennemført uddannelsen, selv kan opdage evt. fejl og mangler på eget arbejdsområde og efterfølgende gøre opmærksom herpå over for rette vedkommende.

Det er også særdeles vigtigt, at medarbejderne ved, hvad de skal gøre, hvis der udbryder brand på arbejdspladsen.

Det har vist sig, at det personale, som har gennemført uddannelsen, under forløbet har udvist stor interesse og ildhu for opgaven. Derfor opfordres du til at rette henvendelse til din arbejdsleder, hvis du med denne artikel har fået interesse i at deltage i et tilsvarende kursus. Hvis du har en "gammel" uddannelse, kan det måske også være en god ide at få den opfrisket.

Det skal dog lige bemærkes, at udgifterne til kurset skal afholdes af egen sektion.

ning af brand i huset.

Frituregryde i brand

Første prøve var, at vi skulle slukke en gryde med brændende friture med en papirsæk. Vi kom alle til at prøve de forskellige øvelser, herunder at gå ind to og to og slukke en lille brand med en pulver-slukker. Der blev leget med en del „bagepulver“.

Udenfor prøvede vi at slukke ild med slange. Kontorbetjent Ole Bent Nielsen prøvede at slukke en lille træbrand med en kulsyreslukker. Det kunne han ikke. Derfor er det vigtigt at vide, hvad det er, der brænder, så man kan bruge det rigtige brandslukningsmateriel.

Da prøverne var slut, havde alle fået ny kulør i ansigtet og „bagepulver“ på sig, men vi havde alle fået lært en masse nyt.

Fejl rettes

Med henblik på at få rettet eventuelle fejl, var Leder af Brandtjenesten, Vagn Jensen, dagen efter rundt i Administrationsafdelingen for at se på de mangler, som vi havde fundet ved vores teoriundervisning.

Pensionen kalder efter 41 år i søværnet

Den 31. juli 2000 bliver jeg hjemsendt med pension efter 41 år i søværnet! Hvad har jeg så gået og lavet i de 41 år?

Artikel og fotos: Chefen for Forsyningsafdelingen, kommandørkaptajn Anders Bechmann Jensen

Grunduddannelse

Jeg blev indkaldt til Søværnets Eksercerskole den 14. juli 1959 som officersaspirant. Vi var det første hold i Auderød, som var splinternyt og ikke helt færdigt. Det var den varmeste sommer i mands minde, og jeg har aldrig hverken før eller siden været i så god en form. Jeg havde ellers meldt mig som intendanturofficersaspirant, fordi en gammel specialofficer havde fortalt mig, at intendantur avancerede hurtigere og bestilte mindre end alle de andre. Det viste sig at være løgn – begge dele.

Fra Auderød kom jeg på sergentskole på Margretheholm og på fregatten NIELS EBBESEN, som skulle tilbringe vinteren 1959/60 på fiskeriinspektion på Færøerne. Faciliteterne var ikke just luksuøse om bord på gamle NIELS EBBESEN, og man havde næppe kunnet byde unge mennesker af i dag de yderst primitive forhold. Samtidig var den pædagogiske standard hos den tids befalingsmænd nogenlunde på niveau med de sanitære forhold. En god del af holdet forlod da også søværnet skyndsomt bagefter.

*Juli 1959. 5. Kompagni, 1. Deling, 2. Trop.
Man genkender kommandør Carsten Høgh, kontreadmiral Fage Petersen, kommandørkaptajn Ove Saugbjerg, orlogskaptajn Peter Haugaard og kommandørkaptajn Anders Bechmann Jensen.*

Efter sergenteksamen i maj 1960 kom jeg på Søværnets Officersskole og deltog som sergent i kadettogtet 1960 med ÆGIR, som bl.a. gik til Frankrig og til Portugal, hvor vi deltog i 800-års festlighederne for Henrik Søfareren. Så jeg har også gået i militærparade for diktator Salazar gennem Lissabons gader.

Officersskolen

Efter sommertogtet i 1960 blev jeg kadet med dolk i bandoler og anker på kraven. De næste to år gik med teori om vinteren og sejladse om sommeren. Sejladsen var faktisk en hel del sjovere end teorien.

Jeg sejlede udover med ÆGIR også på de små minestrygere af Ø-klassen, og jeg var med på det første togt med sejlkutteren SVANEN. I sommeren 1962 var jeg

som ældste kadet tilkommanderet kystjageren HUITFELDT. Det var noget helt andet at være i et rigtigt operativt skib end på et skoleskib. Jeg lærte mere den sommer end i hele resten af skoleperioden!

Bryllupsrejse uden kone

Den 1. november 1962 blev jeg så af Kong Frederik udnævnt til Søløjtnant 1.

Min første udkommando var med korvetten TRITON. Skibet var isforlagt til Håkonsvern i Norge i 3 måneder. Jeg rejste derop med skib og jernbane om mandagen, som jeg var blevet gift om lørdagen. Så jeg fik en 3 måneders bryllupsrejse uden kone!

I TRITON var jeg i tre år. „Spagettibådene“ var, som navnet antyder, bygget i Italien og var konstrueret til korte sejladser i Middelhavet. Vi sejlede imidlertid

Elevtogt med NIELS EBBESEN 1959. Flådebesøg i Amsterdam.

ufortrødent fiskeriinspektion på Færøerne i månedsvis i storm og høj sø. Jeg husker en munter episode, hvor kongeskibet med Kong Frederik, eskorteret af fregatten ESBERN SNARE, besøgte Færøerne. Vi gjorde klar til „Jubelrulle“, men ligesom hele paraden var klar, kom en gammel færing roende i en lille fiskerjolle midt ind imellem skibene og råbte: „Kan jeg ikke købe en halv flaske brændevin“? Så brød paraden med kongen i spidsen sammen af grin.

Vi deltog med de relativt små skibe i store NATO-øvelser i Nord-

søen og Atlanterhavet sammen med kæmpe engelske og amerikanske krigsskibe. Vi sejlede også et utal af de såkaldte „stjernepatruljer“ i Østersøen, hvor forreste officerslukaf, som blev kaldt „Himmelekspressen“, om vinteren havde et tykt lag is på indersiden af skottet. Vi var i øvrigt på et minderigt officielt flådebesøg i Leningrad i forbindelse med Krustjevs besøg i Danmark. Det var midt under den koldeste "kolde krig", så det var noget af en begivenhed.

I sommeren 1964 spillede ski-

ESBERN SNARE, TRITON og DANNEBROG i Thorshavn 1963.

bet hovedrollen i Dirch Passer filmen „Flådens Friske Fyre“, hvor vi havde alle de populære skuespillere om bord i over en måned. Vi fik alle små statistroller og havde det naturligvis hylende skægt. Det største problem var, at der var ølstrejke, så vi fik rødvin og Rød Ålborg til frokost.

Marinestation Århus

Da vi oplagde TRITON i 1965, blev jeg intendant på Marinestation Århus. Søværnets Operative Kommando (SOK) var en lille nystartet stab på 11. etage i BP-huset på Århus Havn, og al administration o.s.v. foregik fra Marinestation Århus. Vi havde 50 værnepligtige til at gå vagt, og de blev forplejet fra en kulfyret kabys, som blev ledet af en lille tyk dame, Katinka, som søværnet havde arvet efter den nedlagte Fattiggård i Århus. Hun stod i stegende hede over det kulfyrede komfur og svedte tran ned i maden. Hvis nogen brokkede sig over maden, fik de et par flade øretæver af Katinka. Det var dengang!

I 1967 var jeg som nyudnævnt kaptajnløjtnant med minelæggeren MØEN. Vi var bl.a. på sommertogt med kadetter i Bordeaux, hvor vi havde besøg af Prins Henriks forældre, og på Færøerne, hvor vi løb ind i en storm, som nær havde blæst os til Canada i stedet for til Thorshavn.

Dette minderige togt blev afslutningen på min sejlede karriere i søværnet, bortset fra 3 uger i midten af 70'erne som forbindelsesofficer om bord på hangarskibet HERMES.

Personelforvaltningen fandt på, at da jeg netop et år før havde forladt Århus, var det på tide, at jeg kom tilbage dertil, denne gang som Chef for Logistiksektionen i SOK. Det blev så til gengæld starten på

min livslange karriere inden for logistik, både værnsfælles og søværns.

Stevnsfort og Søværnets Intendantur

Efter et år i SOK blev jeg tilkommanderet HENRIK GERNER som eskadreintendant i Ubådseskadren, men lige inden jeg skulle møde om bord, blev jeg i stedet sendt ned for at rydde op i regnskaberne på Stevnsfort og Sundets Marinedistrikt, hvor der igennem længere tid var foregået en omfattende svindel med time- og dagpenge, kørepenge o.s.v. Til overflod havde oversergenten stukket ild på fortkontoret og var stukket af med pengekasen. Efter ½ års ubehageligt arbejde endte det hele med, at chefen blev fyret uden pension, andre fik forskellige straffe, og der blev tilbagebetalt ret store beløb.

Jeg blev - formentlig som tak for det utaknemmelige job - sektionschef ved Søværnets Intendantur, hvor jeg bl.a. havde ansvaret for at lave udrustningslister til skibene og sørge for indkøb og fordeling til flådestationer af inventar, forbrugsgods, maling, kæder og tovværk, smøreolie, værktøj, uniformer, proviant o.s.v. o.s.v. Det var meget interessant, men set med vore dages edb-øjne noget bureaukratisk og ressourcekrævende.

NAFDEP

Efter et par år ved Søværnets Intendantur blev jeg chef for den forholdsvis nye „NATO-Flådedepotadministration“ (NAFDEP) under Søværnskommandoen. Administrationen blev i 1969 flyttet ind i Søværnets Materielkommando i forbindelse med sammenlægningen af de 6 tekniske tjenester. Det var en meget lærerig og

spændende tjeneste, hvor jeg i samarbejde med Bundeswehr var med til at opbygge det tyske flådedepotsystem i Danmark. Tyskerne sendte mig på Logistik-schule i Hamburg, hvor jeg som eneste udlænding måtte gennemgå et 4 ugers kursus i „Logistisches Führung für Offiziere im Generalstab“ på tysk. Det var en interessant oplevelse at være sammen med gamle oberster med en fortid i Hitlers Wehrmacht. Mit skoletysk forbedrede sig i høj grad, hvilket jeg senere har haft megen glæde af. Bl.a. var jeg i mange år censor til tyskeksamen på officersskolen.

US NAVY SUPPLY CORPS SCHOOL

1972 var et begivenhedsrigt år. Først deltog jeg i Kong Frederik den 9's bisættelse i fuld galla. Som tak herfor modtog jeg Fr. den 9's Mindemedalje.

Umiddelbart herefter blev jeg sammen med en anden kaptajnløjtnant sendt på et 4 måneders kursus ved US Navy Supply Corps School i Athens, Georgia. Det var et fantastisk spændende og lærerigt ophold i USA, hvor vi efter bestået eksamen i Georgia var på en måneds „on the job training“ bl.a. på verdens største flådebase i Norfolk, Virginia. Jeg opnåede at blive æresborger i Athens og besøge guvernøren i Atlanta, en på det tidspunkt relativt ukendt herre ved navn Jimmy Carter.

Udnævnelse i frokostpausen

Da jeg kom hjem fra USA, blev jeg straks sendt på det 1-årige Stabskursus for Søværnet på Forsvarsakademiet på Østerbrogades Kaserne, og i oktober 72 blev jeg udnævnt til orlogskaptajn. Det foregik på den måde, at obersten kom op i frokoststuen i fro-

Sammen med Carl Ottosen under indspilningen af "Flådens Friske Fyre" 1964.

kostpausen med to breve i hånden og spurgte: „Er der nogen her, der hedder Jensen?“ Det var vi to, der hed, og vi fik så udleveret vores udnævnelsespapirer midt i leverpostejmaden. Bortset herfra var det et meget krævende og meget lærerigt stabskursus.

Mange rejser til USA

Efter velbestået stabssskole kom jeg i 1973 tilbage til Søværnets Materielkommando, hvor jeg var sektionschef i Forsyningsafdelingen i 6 år. Her var jeg med i det team, som indkøbte og indførte HARPOON-missilet i søværnet. Det blev til et utal af rejser i USA, både til Washington DC, Californien og St. Louis. Da vi købte en weapon station sammen med hollænderne, blev det også til et snævert samarbejde med den holland-

Karl Stegger som ildleder på TRITON 1964.

ske marine i Den Helder og Haag.

Samtidig indførte vi det nye forsynings- og lagerstyringssystem, MILLAG, som nu i øvrigt efter mere end 20 års brug står for udfasning.

Arbejde med forsvaret af Danmark

I 1979 kom jeg til Forsvarskommandoens Logistikafdeling som sagsbehandler. Jeg var der i 8 utroligt spændende år. Mit sagsområde omfattede bl.a. logistik-samarbejdet inden for NATO, hvilket gjorde mig til dansk medlem af en lang række NATO-arbejdsgrupper, som holdt et utal af møder overalt i Europa og USA. Dengang afholdt man hvert andet år store NATO stabsøvelser, som jeg var med til at planlægge og gennemføre, de såkaldte WINTEX-øvelser. Det var i den "kolde krigs" tid, og vi arbejdede meget seriøst med planlægningen af forsvaret af Danmark, herunder navnlig modtagelse af og logistisk støtte til allierede forstærkninger. Jeg læser nu i aviserne, at en god del af de stabsdokumenter, som vi producerede, blev læst med lige så stor interesse i STASI hovedkvarteret i Østberlin som i NATO hovedkvarteret i Bruxelles!

Mit ansvarsområde omfattede også alle 3 værns nationale logistikplaner, herunder også Færøernes og Grønlands Kommandos planer. Dette bragte mig udover til Grønland og Færøerne også til forhandlinger på ambassaden i Washington DC om dansk/amerikansk logistisk samarbejde på Grønland. Jeg gennemgik i denne periode en række kurser i ind- og udland, og samtidig underviste jeg selv i logistik på Forsvarsakademiet og på Søværnets Officersskole.

Chef for Forsyningsafdelingen på Holmen

Efter 8 år som sagsbehandler i Forsvarsstaben blev jeg udnævnt til kommandørkaptajn og chef for Forsyningsafdelingen på Holmen. Først skulle jeg dog igen på et længevarende forsyningskursus ved US NAVY, denne gang for Senior Officers. Jeg tilbragte derfor et par måneder i USA og Canada med at studere moderne forsynings-tjeneste og logistik, hvorefter jeg vendte hjem til Holmen til de håbløst forældede bygninger. Efter 2 år blev der truffet politisk beslutning om, at Orlogsværftet og Flådestation København skulle nedlægges, og aktiviteterne udflyttes til Korsør og Frederikshavn. Jeg deltog i en række arbejdsgrupper, som skulle forberede denne udflytning, og samtidig blev jeg sendt på Forsvarsakademiets Managementkursus.

Sektionschef i Forsvarsstaben

Da Forsvarsstaben i mellemtiden var blevet reorganiseret, blev jeg hentet tilbage til Vedbæk, denne gang som chef for Logistisk Beredskabs- og Totalforsvarssektionen. Her fortsatte jeg mit omrejsende NATO-arbejde med medlemskab i en række internationale komiteer, men nu også som chef for 9 sagsbehandlere af alle tre værn. Ud over NATO-samarbejdet var der nationale opgaver, der skulle løses. Bl.a. var jeg ansvarlig for planlægningen af de logistiske aspekter af totalforsvaret, hvilket bragte mig i kontakt med både ministerier, amter, civilforsvar og politi. Jeg brugte også næsten et år på at lave en samarbejdsaftale mellem Forsvaret og Kort- og Matrikelstyrelsen. I 1992 gennem-

gik jeg som den første dansker sammen med en norsk og en finsk officer Det Svenske Forsvarsakademis 4 ugers Totalforsvarskursus i Stockholm. Det var spændende at opleve, hvordan en neutral magt oplevede verdenssituationen uden for NATO.

Flådestation Korsør

Imidlertid gik man så hen og afskaffede kommunismen og væltede Berlinmuren. Beredskabssektionen skulle nu være en miljøsektion, det var mere oppe i tiden rent politisk.

Jeg søgte bl.a. derfor i 1993 den kommandørkaptajnstilling i Korsør, som var blevet oprettet ved udflytningen fra Holmen. Min kone og jeg blev enige om at flytte til Korsør.

De sidste syv år er så gået med - sammen med afdelingens meget dygtige og engagerede medarbejdere - at opbygge Forsyningsafdelingen i Korsør i det gamle nedlagte Scanglasværk til en moderne forsyningsinstallation. Det har været utroligt spændende at være med til og til tider meget frustrerende, fordi ingenting må koste penge. Det sidste års tid har været præget af reorganisering og nedskæring på flådestationen efter det sidste politiske forsvarsforlig.

Her er jeg så frem til den 31. juli, hvor mit CPR-nr. fortæller, at nu er jeg blevet for gammel til alt det pjat, så efter 1. august er der ikke noget arbejde til at gribe forstyrrende ind i fritiden.

Det glæder jeg mig til! Men det har nu alligevel været 41 utroligt spændende og udfordrende år i det danske søværn.

Hvad er et CTS-anlæg?

Siden 1992 har vi haft et CTS-anlæg på Flådestation Korsør, men da der er så få, der ved, hvad det er, vil jeg prøve at komme med en letforståelig forklaring, hvilket nok ikke er nemt, men jeg vil gøre et forsøg.

Af daglig CTS-operatør Knud-Henrik B. Elholm, Driftssektionen

Foto: Maskinarbejder Lars Andersen, Driftssektionen

Anvendelse

DM100 er et PC-baseret hovedstationskoncept, som kan anvendes til Central Tilstandskontrol og Styling (CTS). DM100 er et enkeltbrugersystem, som kan tilpasses stort set enhver opgave inden for energi- og indeklimastyring, lige fra det enkle system med én understation til det komplekse anlæg med mange understationer. DM100 anvendes til styring, regulering, overvågning og energioptimering i f.eks. hospitaler, boligblokke, uddannelsesinstitutioner, industri-anlæg og miljøinstallationer. På Flådestation Korsør anvendes systemet til måling/styring af varme, ventilation, varmt vand, strøm til skibe, vejlus, vandstand, udetemperatur, lux, energimålere, rumtemperaturer i værksteder o.s.v.

Det er de ting anlægget kan nu, men det kan meget mere. Det er kun fantasien, der sætter grænser. Groft sagt kan man sige, at alt, hvad der kan sættes en ledning på, kan CTS'en håndtere. Alle landets kaserner har et sådant anlæg, d.v.s.

På Flådestation Korsør står maskinarbejder Knud-Henrik B. Elholm fra Driftssektionen for den daglige styring af CTS-anlægget.

at der er ca. 60 større eller mindre anlæg inden for forsvaret.

Anlægget styres fra Varmecentralen på Forsyningsdepot Noret

Anlægget er bygget op om et Danfoss Master 100 system og består af en hovedstation, som be-

finder sig i varmecentralen på Noret, og en fast telefonlinie til flådestationen. Rundt omkring på strategiske steder er der anbragt små understationer, som er forbundet med hovedstationen. Det betyder, at jeg kan sidde og styre og kontrollere alt, hvad der foregår rundt omkring, på anlægget.

Daglig kontrol af anlæggene

Ikke alt kan dog klares fra stolen. Jeg skal dagligt rundt og kontrollere anlæggene fysisk.

Styring af alarmer

En anden ting, anlægget er god til, er at håndtere alarmer. På samtlige punkter (godt 4000) kan man opsætte en alarm, der kan indstilles til at give signal, hvornår man vil, og blive sendt til, hvor man vil, enten som skærmalarm, alarmprinter, personsøger eller som GSM-besked til mobiltelefon.

Alarmer med forskellig prioritet

Alarmer kan tildeles forskellig prioritet og videresendes til en alarmmodtager, der er defineret i et vagtskema. Alarmmodtageren kan f.eks. være en GSM mobiltelefon eller personsøger.

Til alarmprinteren kan der endvidere udskrives lige så mange linier, man ønsker, med besked om, hvad der skal gøres med de pågæl-

dende alarmer.

Præsentation af data og dataanalyse

Opsamlede procesdata kan vises som kurver og udskrives. Det er ligeledes muligt at få udskrevet kurvedata som tabeller. Via dynamiske punktdatalister er det muligt at sammenstille op til 30 punkter i CTS-systemet i en liste og få den opdateret dynamisk med aktuelle værdier og alarmstatus. Listerne kan således anvendes som et dynamisk værktøj til analyse af CTS-anlæggets drift.

Energistyring

Anlægget kan mere endnu. Til CTS-programmet er der installeret et energidataopsamlingssystem (Danfoss energi master 100). Energistyringen er baseret på Excel og kan håndtere døgn-, uge-, måneds- og årsrapporter. TAC Energy Master beregner energiforbruget under hensyntagen til solindfald, udetemperatur, vindretning og vindhastighed og sammenligner det aktuelle forbrug med det budgetterede. Energi- og vejrdata præsenteres som grafik eller i tabeller.

Standardsoftware

DM100 software er udviklet til Microsoft Windows 95, og standardsoftwaren omfatter Excel og Windows Draw.

Standardhardware

DM100 kan køre på IBM-kompatible PC'ere.

Master 100 software

PC-softwarepakken hedder DM100. DM100 indeholder følgende moduler:

- Basismodul,
- grafikmodul,

- energistyringsmodul,
- programmeringsmodul.

Understationer

DM100 understøtter to typer understationer, MPV og Danduc. Sammen med DM100 kan disse understationer kombineres således, at en række vidt forskellige styrings- og reguleringsopgaver kan løses.

Kommunikation

Hver enkel proces, der skal styres, er koblet til en understation. Kommunikation mellem hovedstation og understation etableres via DANBUSS og/eller det offentlige telefonnet samt faste telefonlinier.

Betjening og overvågning

Operatøren kan på skærmen få det fulde overblik over hele anlægget. Øverst på skærbilledet ses et geografisk billede af anlægget. Nederst kan man finde den enkelte reguleringsløjfe. Billederne indeholder aktuelle værdier, alarmer og oplysninger om driftstilstanden. Værdier kan ændres direkte ved at pege og klikke.

Demonstration af anlægget

Dette var ordene. Hvis det har nogen interesse, vil jeg gerne give en demonstration af anlægget.

Klik ind på

www.flskor.svn.dk

**for sidste nyt om
Flådestation Korsør**

Forsvarets Rådgivning om Omstilling

Forsvarsministeriet har godkendt oprettelsen af Forsvarets Rådgivning om Omstilling (FRO) som en ny niveau III-myndighed under Forsvarskommandoen. Denne organisationsændring er trådt i kraft med virkning fra 1. oktober 1999.

Samtidig med oprettelsen af FRO er Forsvarets Civiluddannelse (FCU) blevet nedlagt. Det betyder i grove træk, at personel, der tidligere har gjort tjeneste ved FCU, nu er overført til FRO.

Artikel og foto: Sekretariatsleder Henri Larsen, Forsvarets Rådgivning om Omstilling

FRO*C Sydsjælland - et nyt regionalt center

Alle medarbejdere, såsom civiluddannelsesrådgivere (tidligere CU-vejledere), job- og uddannelsesrådgivere (tidligere job- og uddannelseskonsulenter) og de administrative medarbejdere i FRO, er nu tilknyttet et FRO*Center. I vores område er det FRO*C Sydsjælland, som p.t. er placeret i Næstved ved Gardehusarregimentet, men på et senere tidspunkt vil blive flyttet til Antvorskov Kaserne i Slagelse.

FRO*C Sydsjælland har til opgave at koordinere omstillingsind-

Hvem er vi? Fra venstre ses civiluddannelsesrådgiver Jens C. S. Jacobsen, job- og uddannelsesrådgiver Ove Boesen og sekretariatsleder Henri Larsen.

satsen inden for et nærmere defineret geografisk område. Vores område er Flådestation Korsør, Antvorskov Kaserne, Gardehusarkasernen og Vordingborg Kaserne.

Alle rådgivere inden for FRO*C Sydsjælland knyttes ligeledes til et Personel Informations Center (PINFO) på de forskellige tjenestesteder.

FRO*C Sydsjælland er det servicecenter, som alle myndigheder og/eller enkeltpersoner inden for området kan henvende sig til for at få kontakt til en rådgiver.

FRO*C Sydsjælland er ligeledes det sted, hvor rådgiverne mødes og deler viden gennem udveksling af synspunkter, erfaring og læring af gennemførte opgaver.

FRO*C Sydsjælland skal fungere som en selvstyrende gruppe.

Hvad er så det nye?

Grundpillen i den kommende

omstillingsindsats vil fortsat være civiluddannelsesordningen, job- og uddannelsesordningen samt socialrådgiverordningen.

Den nye organisationsstruktur betyder bl.a., at det „nye“ FRO og FRO*C Sydsjælland skal være sparringspartner og rådgiver for forsvarrets myndigheder og tjenestesteder omkring såvel information som den rent praktiske implementering, dvs. gennemførelse af omstilling.

Alle civiluddannelses- samt job- og uddannelsesrådgivere har gennemført specielle vejlederuddannelser. De har også gennemført kurser i personelrådgivning. Dette kommer alle til gode, når vi skal hjælpe og støtte de mange mennesker, som bliver berørt af strukturalpasningerne i forsvaret.

Hvor henvender man sig?

De daglige opgaver på tjenestestederne udføres fra personel-informationskontorerne af de samme personer, som I kender i dag.

Rådgiverne er meget optaget af vejledning, undervisning og mødevirksomhed i og uden for huset. For at sikre en nem, hurtig og sikker kommunikation til din rådgiver kan du rette henvendelse til sekretariatet

FRO*C Sydsjælland
Gardehusarkasernen
4700 Næstved
Tlf.: 55 72 15 30 lokal 361/362
E-mail: frocsydsj@fro.dk

Træffetider

Civiluddannelsesrådgiver,
seniorsergent Jens C.S. Jacobsen
Mandag-fredag kl. 0800-1200 og
1230-1400

Tlf.: 58 30 82 91
Fax: 58 30 82 78
FIIN: ADAPER07

Job- og Uddannelsesrådgiver,
Ove Boesen
Onsdag kl. 1400-1600
Tlf.: 58 30 82 67
Mobil: 20 40 20 81
Fax: 58 30 82 78

FRO*C Sydsjælland:
Sekretariatsleder Henri Larsen
Assistent Janne Kümmel Nielsen
Mandag-torsdag kl. 0800-1530
og fredag kl. 0800-1500.
Tlf.: 55 72 15 30 lokal 361/362.
FIIN: Henri Larsen FRO-SEC100
FIIN: Janne Kümmel Nielsen
FRO-SEC101

Med sved på panden

Selv om Flådestation Korsør ikke selv råder over idrætshal og indkvarteringsmuligheder har Badmintonafdelingen under Søværnets Idrætsforening Korsør i årets første måneder afviklet 2 stævner med mange deltagere.

Ved præmieoverrækkelsen under landsstævnet var både Korsør, København og Frederikshavn repræsenteret.

Af Assistent Connie Gram, Forsyningsafdelingen

Foto: Vibeke L. Olsen

Turnering med Told og Skat i Korsør

Søværnets Idrætsforening Korsørs Badmintonafdeling afholdt den årlige turnering med Told & Skat i Korsør den 23. februar 2000. Turneringen fandt sted i Korsør-hallen, og søværnet vandt med kun 1 point.

Det var en rigtig god dag, hvor mange fik sved på panden, snakken gik, og vi fik grinet meget. Ikke mindst fik vi spillet en masse badminton. Dagen sluttede på flådestationen med biksemad, og hvad dertil hører.

Landsmesterskab

I perioden 24. - 26. marts 2000 skulle Korsør være vært for det store Landsmesterskab, hvor også København, Århus og Frederikshavn deltog. Vi var i alt 35 spillere, som dystede hele lørdagen. Stævnet blev afholdt i Vemmelevhallen, da flådestationen jo desværre ikke selv råder over idrætsfaciliteter. En hal ville være en skøn ting. Suk! Suk!

Heldigvis fik vi lov at „låne“ Marinekasernen til overnatning og bespisning med efterfølgende dans og hyggeligt samvær.

De overgav sig aldrig

De to torpedomissilbåde RODSTEEN og SEHESTED har i maj måned deltaget i deres uigenkaldelige sidste BLUE GAME-øvelse.

Med udfasningen af den sidste torpedobåd - SEHESTED - til oktober er en epoke i dansk flådehistorie så småt ved at rinde ud. Jeg var så heldig at være med på deres uigenkaldelige sidste BLUE GAME-øvelse.

Af premierløjtnant J.D. Rousøe, RODSTEEN

Fotos: Oversergent Jakob Dalgaard, VIBEN

Væk fra dagligdagens trummerum

Mandag den 1. maj kl. 1022 stævnedes RODSTEEN og SEHESTED, de to tilbageværende WILLEMOES-både, ud fra Flådestation Korsør og satte kurs mod Norge. I en tåge så tyk som ærtesuppe forsvandt flådestationen hurtigt bag os, og vi kunne nu for en tre ugers tid glemme dagligdagens trummerum i Korsør. Med undtagelse af et par timers refueling på Flådestation Frederikshavn gik det den direkte vej til Haakonssvern, som ligger noget syd for Bergen, hvor bådene skulle slutte sig til de norske og tyske motortorpedobåde samt deres hjælpeskibe.

De indledende øvelser begynder

Efter øvelsesbriefing og diverse forberedende møder nationerne imellem sejlede bådene ud i deres respektive task units, som bestod

af en til to enheder fra hvert land. Her begyndte de indledende knæbøjninger til at få et godt samarbejde op at stå. Som så ofte før blev det hurtigt konstateret, at kommunikationen bådene imellem er og bliver motortorpedobådernes primære akilleshæl.

Med høj fart gennem den norske skærgård

Den første uge, eller PHASE ONE, var planlagt på en sådan måde, at man først og fremmest kunne koncentrere sig om samarbejdet internt i deres task unit. Derudover blev ugen krydret med fantastiske sejlture i den imponerende norske skærgård, der til tider kunne få sveden frem på selv den mest rutinerede navigatørs pande. Til gengæld kan fornemmelsen, der efterlades i kroppen, efter at man med høj fart har passeret gennem en kun 20 meter bred passage mellem to

skær, ikke beskrives, men skal opleves.

Weekend i Stavanger

Vejrguderne, som ved vores ankomst til Norge havde vist sig fra deres mindre generøse side, skiftede radikalt mening i løbet af de første par dage, hvorefter BLUE GAME 2000 blev begundet med et vejr, som man skal adskillige BLUE GAMES tilbage, før man finder tilsvarende. Med en sol, der skinnede fra en skyfri himmel, temperaturer på den rigtige side af 20° og så godt som ingen vind var rammerne perfekte, da bådene fredag i formation ankom til Stavanger for at holde weekend.

RODSTEEN dekoreret

Traditionen tro blev der afholdt diverse sociale arrangementer; man fik bl.a. taget hul på fodbold- og tovtrækningsturneringen. Det bør

Sejlads med høj fart i den norske skærgård kan få sveden frem på selv den mest rutinerede navigatørs pande.

tilføjes, at det var under dette ophold, at RODSTEEN blev dekoreret med øjne for ikke at ligge under for SEHESTED hjætænder, der var kommet til under SEHESTEDs seneste dokning.

Havblik over Skagerrak

Efter endnu en øvelsesdag i norske farvande, hvor de danske enheder bl.a. sejlede op til Prekestolen (et klippeudspring ca. ½ km over havets overflade), som ligger halvt oppe i den smukke Lysefjord, stak vi over Skagerrak. En strækning, hvor høj sø hører mere reglen end udtagelsen til. Forbløffelsen var derfor stor, da vi kunne sejle fra Farsund til Frederikshavn i totalt havblik.

De største problemer løst

Vi var nu så langt henne i øvelsen, at de største problemer internt i vores task unit var blevet løst, og man kunne koncentrere sig om det mere avancerede. Med diverse øvelser i luftforsvar, billedopbygning, sejlad i minefelter,

kommunikation, skydninger m.m. gik ugen slag i slag, og før man vidste af det, lå skibene ud for Århus i færd med at klargøre til parademæssig ankomst.

Weekendopholdet bød igen på cocktailparty, sport og socialt samvær, hvor selv tyskerne til sidst lærte at synge ”Smuk som et stjernesud...”.

„Krigen“ bryder ud

Uge tre fortsatte, hvor uge to havde sluppet, dog med den undertagelse, at man tydeligt kunne fornemme den store taktiske øvelse, som BLUE GAME altid slutter af med, lige om hjørnet.

Slaget skulle stå i bælterne og i den vestlige del af Østersøen. Som det formentligt også vil foregå i en skarp situation, var den første del af den taktiske øvelse et spørgsmål om tålmodighed og venten. Og så, før man vidste af det, var „krigen“ brudt ud.

Heftige „kampe“ i bælterne

RODSTEEN lå på Flådestation

Korsør sammen med to norske og to tyske motortorpedobåde, da der kom meldinger om heftige „kampe“ i Lillebælt og Femer Bælt. Hurtigt kom bådene af sted, og vi gjorde klar til at engagere „fjenden“ med vores missiler, men eftersom vores Harpoon missilers rækkevidde er betydeligt større end både de norskes Pinquin og de tyskes Exocet missiler, blev nordmændene og tyskerne sendt i forvejen. De bekæmpede fjenden mere end effektivt, så engagement fra vores side var ikke nødvendig.

Eskadrechef om bord i Rødby Havn

Lige så pludseligt som „krigen“ var brudt ud, lige så pludseligt var det hele overstået igen. Med den taktiske øvelses endeligt satte RODSTEEN nu kursen mod Rødby Havn, hvor vi fredag morgen skulle have Chefen for 4. Eskadre om bord. På vejen fik vi følgeskab af en engelsk Merlin helikopter, som vi havde samarbejdet med under den føromtalt øvelse. Den returnerede dog til Karup efter at have vist sin respekt med en „fly by“.

Brand i lystbåd

Vel ankommet til Rødby Havn fik vi pludselig en noget mere civilt orienteret opgave, idet kajvagten konstaterede, at der var udbrudt brand på en lystbåd i havnen. Det viste sig dog at være umuligt egenhændigt at bekæmpe branden, hvorfor vi var begrænset til at forhindre, at ilden bredte sig til de omkringliggende både, indtil brandvæsenet ankom og med assistance fra RODSTEEN fik bugt med ilden.

Et værdigt farvel

Med eskadrechefens komman-

I slutningen af øvelsen blev der afholdt en "steam past". Et værdigt farvel, ikke kun til kommandør Niels Borck, men også til WILLEMOES- klassen, som i snart en generation har sat sit tydelige præg på Flåden.

dote gn hejst mødtes vi fredag formiddag med de resterende skibe på en aftalt rendezvous-position ti sømil nord for indsejlingen til Kiel. Som en gestus og en anerkendelse af kommandør Niels Borck's mangeårige og nu sidste deltagelse i øvelse BLUE GAME havde øvelsesledelsen forberedt en "steam past", der på kodeord "Bonanza" blev eksekveret. De to WILLEMOES-både med RODSTEEN forrest trak fra en position bagerst i formationen ud og passerede samtlige enheder tæt om bagbord. Skibene besvarede ved at fronte og afskyde flares. Et værdigt farvel, ikke kun til kommandør Niels Borck, men også til en skibsklasse, der i snart en generation har sat sit tydelige præg på Flåden.

Afslutning i Kiel

Derefter indtog øvelse BLUE GAME Kiel, hvor danskerne udmærkede sig sportsligt ved bl.a. at vinde fodboldturneringen og skydningen. Dog kunne man søndag aften tydeligt mærke, at hjemveen og trætheden meldte sig. Det var nok de færreste, som ikke glædede sig til at komme hjem efter den afsluttende parade mandag formiddag.

„Cannonball race“

På turen tilbage til Korsør var der som så ofte før lagt op til et kapløb mellem WILLEMOES-bådene, det såkaldte "cannonball race", men med kun to deltagende enheder nåede spændingsmomentet aldrig tidligere års højder. En ting er dog sikkert, begge både indhentede de tre kampflex'er til trods for et forspring på en og en halv time. Endnu et bevis på, at vi med udgangen af oktober i år siger farvel til enheder, der aldrig på noget tidspunkt, til trods for en dyster fremtid, lod sig overgive. Og det er netop den holdning, der kendetegner torpedobådssejlere.

Citat

Slutteligt vil jeg citere chefen for Den 2. Tyske Torpedobådseskadre, der efter den førnævnte „steam past“ udtrykte, hvad vi andre følte:

"Sad to see your boats leaving the FPB-family. Won't be the same anymore.

I have always appreciated cooperating with such nice and powerfull ships.

Farewell, we are gonna miss you."

Von Buttlar, Commander s.g.

Krudt & Kugler 2000

I forbindelse med afholdelsen af en stor forsvarsudstilling på Marinestation Holmen samt Kastellet den 26. - 27. august udskev Forsvarskommandoens Presse- og Informationssektion en konkurrence om et logo for udstillingen. Interessen for denne logo-konkurrence har været helt i top, idet der skulle findes tre vindere blandt 153 logo-forslag.

2. præmien i denne konkurrence på 3000 kr. blev tildelt

**overassistent
Frank Kaaber Johansen**

fra Søværnets Publikationsforvaltning for hans elegante logo-forslag. Logoet med den rød-hvide kugle er holdt i de danske farver og har en vis lighed med det danske flag.

Et stort tillykke til Frank Kaaber Johansen.

Reserver allerede nu den 16. september 2000

Åbent hus arrangement på Flådestation Korsør

Arrangementet er et fællesarrangement for Flådestation Korsør og Eskadrene og skal markere WILLEMOES-klassens udfasning, Korsør By's 575 års jubilæum, Flådestation Korsør 40 års jubilæum og samtidig være Flåden i Korsør's årlige sommerfest.

Opslag, annoncering herom følger

